1890-03-18

AFSENDER
Rasmus Christiansen

MODTAGER
Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev

Generel kommentar:
Se Christiansens brev til Hannover dateret april måned, hvor Forårsudstillingen og bl.a. ægteparret Slott-Møllers udstillede værker omtales.

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rasmus Christiansen takker Emil Hannover for hans afhandling om Empiren og skriver, at han håber dette brev når ham, før han og hustruen rejser fra Firenze. Christiansen har besøgt Agnes og Harald Slott-Møller i deres atelier og skriver om malerierne, de hver især arbejder på til Forårsudstillingen på Charlottenborg. Agnes Slott-Møllers "Dronning Margrethe og den jyske Adel" overrasker Christiansen positivt, mens han er mere forbeholden over for Harald Slott-Møllers bidrag til udstillingen: Hans portræt af Georg Brandes er ikke vellykket, og Christiansen forudser, at hans Adam og Eva vil blive afvist på grund af uanstændighed.

TRANSSKRIPTION

Tirsdagen d: 18de Marts 1890

Kjære Hannover!
Megen Tak for Deres Brevkort
og for Afhandlingen om Empiren.[1]
Denne sidste har hjulpet betydelig
til at klare mine i Forvejen noget
dunkle Begreber om Overgangs-
perioderne fra Barok gjennem
Rokokko og Louis XVI til Empiren.
Jeg haaber at dette Brev maa
komme tidsnok til at naa Dem
inden De forlader Florenz; det var
kun fordi jeg gjærne vilde se Slott-Møllers
og Frues Arbejder, inden jeg skrev Dem
til. Jeg var derude i Gaar. Saavidt jeg
vèd, har De vist ikke set Fruens store
[2]
Histori[e]maleri. Det var en meget
stor Overraskelse for mig. Da jeg gik
derud, ventede jeg mig ikke noget
synderligt af det — nærmest noget
i Retning af de ukloge Jomfruer —
en umagtet Opgave, hvor Villien
oversteg Even. Som sagt det var
en Overraskelse. Det var en stor stil-
og karakterfuld Fremstilling af et Optrin
i Middelalderen, Dronning Margrethe
som holder Dom over nogle jydske

Herremænd, som har bemægtiget sig
noget af Kronens Gods paa ulov-
lig Maade.[2] Der er en saa hensynsløs
gaaen ud paa at understrege det
karakteristiske i hver af de optrædende
Personer, saa nogle af Ansigterne nær-
[3]
ved kun synes at bestaa af de faa
Træk, som med hvilke en øvet Skuespiller forstaar
at frembringe netop den Virkning han
ønsker, en Behandlingsmaade som
bevirker at de fremstillede Mennesker
ætser sig ind i ens Hukommelse med
en saadan Tilforladelighed, at man
absolut tror paa dem. Især illustreres
den raa Tidsalder paa det fortræffeligste
ved et saadant lille Træk, som at en
af de paagjældende Personer møder op
med et stort blaat Øje, til Trods for
at de slet ikke staar anklagede for
Slagsmaal. Efter dette mener jeg
rigtignok at Fruen har dokumenteret
sin Overlegenhed i Intelligens og Moden-
hed over Manden, skjøndt han jo
maaske nok sidder inde med en
[4]
større medfødt malerisk Begavelse.
Hans Portrait af Brandes skuffede
mig meget, raat og ufærdigt og umag-
tet som det var, skjønt jeg godt kan tæn-
ke mig at det har været godt i An-
læget. Jeg synes absolut G: B: virker
alt for stor og klodset. Jeg kan ikke forstaa
at S:. Møller har kunnet faa det Indtryk
af Manden. Af hans andre Billeder er
Frisen vist det bedste, men den bliver
vel kasseret som Vanvid. Naar saa
hans Adam og Eva bliver refuseret
paa Grund af Uanstændighed, hvad det
vel desværre gjør, saa ser det jo ret lyste-

ligt ud for ham.[3] — Om mig selv vil
jeg ikke tale. Mit bliver vist ikke kasseret,
men hvad saa — jeg vil ikke fremkalde
et vantro Smil paa Deres og Frues Ansigter
ved at fortælle, at jeg syntes at mit Portrait
kom til at se meget ordentligt ud[.]
Til Slutning det hjærteligste Hilsener til Dem
og Deres Frue med Ønsket om Sundhed og Udbytte
paa Deres Rejse.

[i venstre margen:]
Ere Deres Penge snart slupne op
Deres hengivne
R. Christiansen

---

[1] Hannover, "Af Empire-Stilens Forhistorie", Tilskueren, februar 1890, pp. 205-225. Til grund for afhandlingen var Hannovers foredrag i Industriforeningen i anledning af udstillingen af genstande fra Frederik VI's tid.

[2] Maleriet blev udstillet på Charlottenborg, 1890, under titlen "Dronning Margrethe og den jydske Adel", kat. nr. 310.

[3] Harald Slott-Møller udstillede følgende tre malerier på Charlottenborg: "Portræt af Hr. Dr. Georg Brandes" (kat. 311); "Efteraarslandskab med stor Staffage" (kat. nr. 312); "Portræt af Frøken R." (kat. nr. 313).

Tirsdagen d. 18de Marts 1890

Kjære Hannover!

Mangen Tak for Deres Brevkort og for Afhandlingen om Empiren. Denne sidste har hjulpet betydelig til at klare mine i Forvejen noget dunkle Begreber om Overgangsperioderne fra Barok gjennem Rokokko og Louis XVI til Empiren. Jeg haaber at dette Brev maa komme tidsnok til at naa Dem inden De forlader Florenz, det var kun fordi jeg gjerne vilde se Møllers og Fries's Arbejder, inden jeg skrev Dem til. Jeg var derude i Gaar. Saavidt jeg ved, har De vist ikke set Friens store

Historimaleri. Det var en meget
stor Overraskelse for mig. Da jeg gik
derud, ventede jeg mig ikke noget
synderligt af det – nærmest noget
i Retning af de ukloge Jomfruer –
en umagtet Opgave, hvor Villien
oversteg Evnen. Som sagt det var
en Overraskelse. Det var en stor stil-
og Karakterfuld Fremstilling af et Optrin
i Middelalderen, Dronning Margrethe
som holder Dom over nogle jydske
Herremænd, som har bemægtiget sig
noget af Kronens Gods paa ulov-
lig Maade. Der er en saa hensynslös
gaaen ud paa at understrege det
karakteristiske i hver af de optrædende
Personer, saa nogle af Ansigterne nær-

ved kun synes at bestaa af de faa
Træk, med hvilke en øvet Skuespiller forstaar
at frembringe netop den Virkning han
ønsker, en Behandlingsmaade som
bevirker at de fremstillede Mennesker
ætser sig ind i ens Hukommelse med
en saadan Tilforladelighed, at man
absolut tror paa dem. Især illustreres
den raa Tidsalder paa det fortræffeligste
ved et saadant lille Træk, som at en
af de paagjældende Personer møder op
med et stort blaat Øje, til Trods for
at de slet ikke staar anklagede for
Slagsmaal. Efter dette mener jeg
rigtignok at Fruen har dokumenteret
sin Overlegenhed i Intelligens og Moden-
hed over Manden, skjøndt han jo
maaske nok sidder inde med en

större medfödt malerisk Begavelse.
Hans Portrait af Brandes skuffede
mig meget, raat og uferdigt og umag-
tet som det var, skjöist jeg godt kan tæn-
ke mig at det har været godt: An-
læget. Jeg synes absolut G: B: virker
alt for stor og klodset. Jeg kan ikke forstaa
at S: Möller har kunnet faa det Indtryk
af Manden. Af hans andre Billeder er
Frisen vist det bedste, men den bliver
vel kasseret som Vanvid. Naar saa
hans Adam og Eva bliver refuseret
paa Grund af Uanstændighed, hvad det
vel desværre gjör, saa ser det jo ret lyste-
ligt ud for ham. — Om mig selv vil
jeg ikke tale. Mit bliver vist ikke kasseret,
men hvad saa — jeg vil ikke fremkalde
et vantro Smil paa Deres og Frues Ansigter
ved at fortælle, at jeg syntes at mit Portrait
kom til at se meget ordentligt ud
Til Slutning de hjærteligste Hilsener til Dem
og Deres Frue med Ønsket om Sundhed og Udbytte
paa Deres Rejse.

Ere Deres Penge snart slupne af Deres hengivne
R. Ekvi Tianer